

ת"פ 34242/02/16 - מדינת ישראל נגד עידן ג'ני,,חיים אלון,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 34242-02-16 מדינת ישראל נ' ג'ני(עציר) ואח' 15.3.17

לפני כבוד השופט כמאל סעב

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. עידן ג'ני, (במעצר מיום 31/1/16)
2. חיים אלון, (במעצר מיום 29/1/16)

ב"כ המאשימה: עו"ד שגב אדלר

ב"כ הנאשמים: עו"ד עדי קידר

גזר דין

העבירות:

1. שני הנאשמים הובאו לדין בגין ביצוע עבירות של נשיאת נשק (בשני אישומים), לפי סעיפים 144(ב) רישא + 29 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); החזקת נשק (בשני אישומים), לפי סעיפים 144(א) רישא + 29 לחוק; איומים, לפי סעיפים 192 + 29 לחוק; קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ועבירה של שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיפים 413ג סיפא + 29 לחוק.

בנוסף יוחסה לנאשם 1 עבירה של החזקת נשק (באישום נפרד), לפי סעיף 144(א) רישא לחוק.

הסדר הטיעון:

2. לאחר שמיעת חלק מהראיות, הגיעו הצדדים לידי הסדר טיעון, לפיו שני הנאשמים יחזרו בהם מכפירתם ויודו בעובדות כתב האישום המתוקן שסומן באות א', כאשר הטיעון לעונש יהיה חופשי.

3. שני הנאשמים הורשעו עפ"י הודאתם, במסגרת הסדר הטיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן שייחס להם את העבירות הבאות:

עבירה של **החזקת נשק** (בשני אישומים), לפי סעיפים 144(א) רישא + 29 לחוק; עבירה של **איומים**, לפי סעיפים 192 + 29 לחוק; ועבירה של **שימוש ברכב ללא רשות**, לפי סעיפים 413ג סיפא + 29 לחוק.

בנוסף הורשע **נאשם 1**, על פי הודאתו, גם בעבירה של **החזקת נשק**, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק.

עובדות כתב האישום המתוקן:

4. כתב האישום המתוקן הכיל שלושה אישומים, כפי שיופרט להלן:

5. בפרט האישום הראשון נטען כי הנאשמים היו מסוכסכים עם בני משפחת אלהרר.

6. עובר לתאריך 12.1.16 החליטו הנאשמים להציב קטנוע ובו לבנת חבלה ורימון הלם, בסמוך לאולם "הינומה" (להלן: "**האולם**"), שם אמורה הייתה להיערך חתונה של אחד מבני משפחת אלהרר (להלן: "**החתונה**") וזאת במטרה לאיים עליהם ולהפחידם.

7. לשם כך, נטלו הנאשמים קטנוע גנוב, החנו אותו במרחק של מטרים ספורים מהכניסה לאולם, והטמינו בתא המטען שלו לבנת חבלה מס' 10/נפיץ מתוצרת רפא"ל שהכילה 540 גרם חומר נפץ מסוג 64-אקהמורכב בין השאר מחומר נפץ מרסק ציקלונטי שבכוחה להמית אדם בעת התפוצצותה (להלן: "**לבנת החבלה**"), רימון יד מס' 30/הלם מתוצרת התעשייה הצבאית (להלן: "**רימון הלם**"), וכן אביזרים נוספים (מסמרים, גזיה, סוללות, סרטים דביקים וכו') כך שיידמה שמדובר במטען חבלה.

8. בשעה 19:35 התקשר נאשם 1 למוקד המשטרה ודיווח בעילום שם כי צפוי להתרחש פיגוע פלילי באולמי "הינומה" בנשר.

בהמשך לכך, בשעה 20:13, התקשר נאשם 2 למוקד המשטרה ודיווח בעילום שם כי אופנוע ממולכד נמצא באולמי הינומה ושאסף וליאור אלהרר עומדים להיפגע.

9. בהמשך לדיווחים לעיל, הגיעו לאולם כוחות משטרה רבים, לרבות חבלנים אשר נטרלו את לבנת החבלה ורימון ההלם שהוטמנו בקטנוע.

כתוצאה מכך נגרמה בהלה רבה בקרב אורחי החתונה.

10. במסגרת האישום השני נטען, כי במהלך חודש 1/2016 החזיקו הנאשמים, בצוותא חדא, באקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה קליבר 22, שהינו כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם (להלן: "**האקדח**"),

עמוד 2

הנאשמים החזיקו את האקדח כשהוא מוסתר ברח' הבסטיליה בחיפה.

אקדח זה אותר בחיפוש אותו ערכה המשטרה שם, בתאריך 31.1.16.

11. במסגרת האישום השלישי, הרלוונטי אך לנאשם 1, נטען כי במהלך חודש 1/2016 - אז התגורר נאשם 1 יחד עם אשתו בדירה בקרית אתא (להלן: **הדירה**) הוא החזיק בדירה אקדח מסוג וובלי תופי (להלן: "**האקדח**").

בתאריך 27.1.16 בעקבות חשש נאשם 1 כי בכוונת שוטרי משטרת ישראל לערוך חיפוש בדירה, א.ב - שהינו שכנו של הנאשם 1 - וכן אשתו של הנאשם 1, לקחו את האקדח מהדירה והסתירו אותו בתוך אדנית במבואה לבניין המגורים - וזאת בתיאום עם הנאשם 1 ובידיעתו (להלן: "**האדנית**").

בתאריך 31.1.16 במהלך חיפוש שערכו שוטרי משטרת ישראל נתפס האקדח בתוך האדנית.

12. כאן המקום לציין כי במסגרת הסדר הטיעון, ציינה המאשימה כי אין מחלוקת שללבנת החבלה, שהוזכרה במסגרת האישום הראשון, לא היה מחובר אמצעי יזימה.

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

13. המאשימה הפנתה לעברם הפלילי של הנאשמים וציינה כי לחובתו של נאשם 1 שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות ולחובתו של נאשם 2 שבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות.

14. המאשימה הפנתה לפסיקה והדגישה כי בתי המשפט התייחסו רבות לסיכון הטמון בעבירות נשק ולחשיבות בהטלת עונשים מרתיעים והעדפת האינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות של נאשם.

15. לטענת המאשימה, הענישה הקבועה בצד עבירות הנשק מבטאת את גישתו המחמירה של המחוקק כלפי עברייני נשק, וזאת נוכח העובדה כי מדובר בעבירות שטומנות בחובן פוטנציאל עצום של סכנה, שאין לדעת מתי תתממש, באיזה עוצמה ומה יהיה מספר החפים מפשע שיפגעו עקב כך.

16. המאשימה טענה שבתי המשפט הלכו במתווה שהתווה המחוקק והתייחסו בחומרה רבה לעבירות הנשק שהפכו זה מכבר ל- "מכת מדינה", והפנתה: ע"פ 9373/10 **חמד וותד נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.9.11);

ע"פ 3072/07 מדינת ישראל נ' עבד אלחפיז ואכד (ניתן ביום 02.08.07) וע"פ 2839/05 ראיד קאדר נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 17.11.05).

17. לטענת המאשימה, הערכים החברתיים שנפגעו מהמעשים הינם בראש ובראשונה ההגנה על חיי אדם, שמירה על גופו והבטחת שלום הציבור, שהרי זמינות הנשק תורמת במידה ניכרת להגדלת מעגל האלימות ולתוצאות קשות.

18. בנוסף, לטענת המאשימה, העבירות בוצעו מתוך תכנון מקדים, תוך חבירה ל שני נאשמים לביצוען (למעט, האישום השלישי) וגם לכך יש משקל לחומרא.

עוד טענה המאשימה כי הנאשמים עשו שימוש בקטנוע אותו נטלו ללא רשות בעליו ובכך כמובן גרמו נזק לבעליו.

19. המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין 2 ל - 5 שנות מאסר בפועל, הואיל ומדובר למעשה בשני כלי נשק (לבנת החבלה ורימון הלם), לנוכח הסיכון הב בהחזקתם ונוכח העובדה שכלי הנשק שימשו את הנאשמים כדי לאיים על יריביהם.

עוד סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאישומים השני והשלישי עומד על שנה עד שלוש שנים.

20. לטענת המאשימה יש לצבור את העונשים באופן חלקי, כך שבעניינו של נאשם 1 יוטל עונש במתחם של 4 עד 7 שנים ובעניינו של נאשם 2 במתחם של 4 עד 6 שנים.

21. המאשימה סבורה שנסיבותיהם האישיות של הנאשמים אינן מצדיקות הקלה משמעותית בעונשם או סטייה מהמתחם.

ציינה כי לחובתם הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, ריצו בעבר מאסר מאחורי סורג ובריה וחרף עונשים קודמים שבו לסורם ואף הסלימו את התנהגותם.

22. המאשימה ציינה בטיעוניה בפניי כי נאשם 2 מרצה עונש מאסר במסגרת תיק אחר - תיק פלילי 21221-02-16, החל מיום 29.1.16 ולכן ביקשה שלא לנכות ימי מעצרו בגין תיק זה.

עוד ביקשה כי העונש שיוטל בגין תיק זה יופעל במצטבר לכל עונש שהוא מרצה כיום.

23. המאשימה הגישה אסופה של פסיקה לעניין העונש התומכת בעמדתה למתחם הענישה וביקשה להטיל על

הנאשמים מאסר בפועל ברף העליון, מאסר מותנה וקנס.

טענות ב"כ הנאשמים:

24. בפתח דבריו, טען הסנגור כי המתחמים שהוצגו ע"י המאשימה מנותקים מהמציאות ואין להם שום קשר למדיניות הענישה הנוהגת בבתי המשפט.

25. הסנגור ציין כי הנאשמים הודו והורשעו, ועל אף שלכאורה נשמעו מספר לא מבוטל של עדים, הרי נחסך זמן שיפוטי יקר מאוד, לאור העובדה שנחסכה עדותם של עדי תביעה מרכזיים.

לטענתו, העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן בסמכות בית משפט שלום.

26. לטענת הסנגור, מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, הרי מדובר בנסיבות אישיות קשות במיוחד לגבי נאשם 1.

ציין כי נאשם 1, בן 35, נשוי, אב לשלושה, עברו הפלילי לא מכביד, התגייס ושירת כתומך לחימה ביחידת דובדבן, אבל מאז השירות הצבאי מצבו הדרדר והוכר כנכה בשיעור 100% על רקע נפשי והוא לוקה בסכיזופרניה.

הסנגור הפנה לנ/1 ו- 2/נ וציין כי אומנם הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין אבל הוא סובל מסכיזופרניה.

27. הסנגור הפנה לפסיקה (ע"פ 4312/11 פלוני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 10.6.13), ע"פ 1865/14 פלוני נגד מדינת ישראל (4.1.16), ע"פ 607/16 פלונית נגד מדינת ישראל (12.4.16) וטען לקרבת נאשם 1 לסייג לאחריות פלילית.

28. באשר לנאשם 2 ציין הסנגור כי המדובר בנאשם כבן 31, גרוש, אב לילדה בת 3, עלה לארץ בשנת 1990, הוריו פרודים, אין לנאשם קשר עם אביו ואמו נפגעה בשנת 2003 בתאונה קשה (נ/5).

עוד ציין כי אומנם לחובתו עבר פלילי אבל חלק מהעבירות כבר התיישנו.

29. הסנגור טען כי הנאשמים הודו ולקחו אחריות מלאה על מעשיהם.

עוד ציין כי הוא "קיבל פנייה מהמתלונן האומרת כי לאחר הכרעת הדין בתיק זה אין למתלונן שום טענות למרות חומרת האירוע ומבחינת המתלונן הדבר נגמר והוא סולח לנאשמים".

הסנגור ציין כי בעניין זה הוא "ישתדל" להשלים את טיעונו בכתב תוך כמה ימים, דבר שלא נעשה עד כה.

30. הסנגור הפנה לעובדה המוסכמת בהסדר הטיעון לפיה באישום הראשון לא היה סיכון ממשי כי אותה לבנת חבלה לא הייתה בעלת אמצעי יזימה ולכן חומרת הנסיבות פוחתת וזו מבלי להקל ראש באירוע עצמו.

31. באשר למתחם הענישה, ציין הסנגור כי נסיבות החזקת הנשק שלפנינו אינן מן החמורות, כאשר אין אמצעי השתקת קול, אקדח לא היה דרוך ולכן מתחם העונש בהתאם לפסיקה מתחיל מעונש של מאסר שיכול להיות מבוצע בעבודות שירות עד מאסר של מס' חודשים אך לא יעלה על שנה בגין החזקת אקדח.

32. לטענת הסנגור יש לראות באישומים כאירוע אחד בעל מסכת אחת הנוגעת לכך שהנאשמים ראו צורך לשמור על חייהם.

33. אשר על כן, ביקש הסנגור לגזור על הנאשמים עונש שלא יעלה על 18 חודשי מאסר.

דברי הנאשמים:

34. נאשם 1 הביע חרטה והבטיח שלא יחזור לסורו, כן ביקש לטפל במצבו הנפשי ולקבל טיפול כבר בבית הסוהר.

35. נאשם 2 הביע חרטה ולקח אחריות מלאה על מעשיו וביקש מבימ"ש שיתחשב בו ובילדתו הקטנה.

דין וגזירת הדין:

36. לפניי שני נאשמים שהחזיקו בצוותא חדא, לבנת חבלה ורימון הלם ואיימו בפגיעה בגופם של בני משפחת אלהרר, וכן העבירו קטנוע ללא רשות בעליו ונטשו אותו במקום שאינו סמוך למקום ממנו נלקח. עוד החזיקו הנאשמים באקדח חצי אוטומט מסוג ברטה קליבר 22.

בנוסף גם, החזיק נאשם 1 באקדח מסוג וובלי תופי.

37. לכל הדעות, עבירת הנשק הנה עבירה חמורה במהותה, העונש המרבי בגין עבירת החזקת נשק הינו 7 שנות מאסר, בגין עבירת האיומים העונש המרבי הינו 3 שנים ובגין עבירת שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413ג סיפא, העונש המרבי הינו חמש שנים.

38. המחוקק קבע תנאים מגבילים ומיוחדים שרק בהתקיימם, אזרח יכול להחזיק כדין בנשק וזאת לאור המסוכנות הרבה שטבועה בכלי הנשק מעצם טיבם וטבעם.

הנאשמים בחרו להתעלם מכללים אלו, ולכן, לעניין הערכים המוגנים אין לי אלא להסכים עם עמדת המאשימה כי אלה מתבטאים בפגיעה בערך החיים ושלימות הגוף וכן שלום הציבור ובטחונו.

39. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק ובכללן העבירה של החזקת נשק ועל החובה להשית בעבירות אלו עונש חמור שיש בו כדי להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות - (ראו רע"פ 2718/04 אבו דאחל נגד מ"י (ניתן ביום 29.3.04), ע"פ 6583/06 אדהאם נגד מ"י (ניתן ביום 10.12.06), רע"פ 5921/08 רביע רג'בי נגד מ"י (ניתן ביום 6.5.09) וע"פ 3877/16 ג'באלי נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 17.11.16), שם קבע בית משפט העליון כי :

"עבירות אלה מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחונו ומחייבות "ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל".

ראו גם ע"פ 5120/11 שתיווי נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 18.12.11); ע"פ 4329/10 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.10.10).

עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות - ראו ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 31.7.13).

40. פסיקתו של בית המשפט העליון, קבעה בעבר מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, מדרג הקובע כי מידת העונש מושפעת מסוג הנשק, כמותו ואיכותו, וכן אורך תקופת ההחזקה הבלתי חוקית של הנשק - ראו לעניין זה ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, פ"ד נח (5) 541, 544 (2004).

41. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים למקרה שבפנינו הוטלו על נאשמים שהחזיקו נשק עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופות משתנות והפסיקה שלהלן תמחיש זאת.

42. בבואנו לקבוע את מתחם העונש ההולם ניתן להיעזר בפסיקה של בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, שעיון בה מצביע על ענישה עם פערים שונים ולפעמים משמעותיים והדוגמאות הבאות יעידו על כך.

בע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי (ניתן ביום 22.02.07), שם קיבל ביהמ"ש העליון את ערעור המדינה והשית על הנאשם עונש של שנתיים מאסר בפועל במקום שנה מאסר בפועל, וזאת בגין החזקת אקדח, מחסנית ותחמושת.

בע"פ 5220/09 **עוואודה נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.12.09), שם הורשע הנאשם בהחזקת נשק ותחמושת ללא רישיון. בית המשפט המחוזי התחשב לקולה בעברו הנקי של הנאשם ואורח החיים הנורמטיבי, היעדר עבירות נוספות לצד החזקת הנשק, וכן הודאתו, חרטתו ונטילת אחריות והטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשי מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט העליון לא התערב בגזר הדין והשאיר את העונש על כנו.

בע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מ"י** (ניתן ביום 14.09.11), שם הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת ונשיאת נשק.

הנאשם החזיק אקדח FN בביתו מתחת למזרון מיטתו ועוד 63 כדורי 9 מ"מ שהוטמנו בחצר ביתו. כמו כן, הנאשם נשא את הנשק.

לנאשם היו 3 הרשעות קודמות בגין הצתה, חבלה במזיד ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

הנאשם נדון בביהמ"ש המחוזי לתקופה של 50 חודשי מאסר בפועל ובביהמ"ש העליון הופחת עונשו ל - 30 חודשי מאסר בפועל.

ביהמ"ש העליון הסכים עם מגמת ההחמרה בענישתם של מבצעי עבירות בנשק, אך ציין שראוי שהדבר יעשה בהדרגה.

בע"פ 5604/11 **נאסר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.09.11) - אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בן 12 חודשים ועונשים נלווים.

הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד ואשר חלקו אף התיישן, אשר הורשע בעבירות בנשק - (החזקת נשק ותחמושת), לאחר שבביתו נתפסו אקדח ומחסנית לאקדח ובה שמונה כדורים, תוך שהוא דוחה את ההבחנה בה ביקש סנגורו של המערער להתמקד, ושבמרכז הטענה לאי שמישות האקדח.

ע"פ (חי') 6059-02-12 **מדינת ישראל נ' גהגאה** (ניתן ביום 19.04.12) - התקבל ערעורה של המדינה באופן חלקי על קולת עונשו של נאשם שהודה בביצוע עבירה של החזקת נשק שלא כדין והועמד על 9 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

בע"פ 5995/11 **בדראן נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 14.10.12), שם הורשע המערער בעבירות של היזק בחומר נפץ, בעבירות בנשק - (החזקה), וכן בעבירות בנשק - (נשיאה והובלה).

המערער השיג מאדם אחר מטען חבלה מאולתר המורכב מצינור מתכת, כדי להשליכו על ביתו של המתלונן שהיה נשוי לאחותו וזאת על רקע סכסוך שהתגלע בין המתלונן לבין אשתו שבעקבותיו עזבה את הבית ועברה להתגורר בבית הוריה.

המטען שהונח בחזית הבית התפוצץ וגרם נזק לכלי רכב ולמקום. הערעור של הנאשם על חומרת העונש התקבל, כך שעונש המאסר בפועל הועמד על 3 שנים - (תחת 4 שנים), וזאת בין היתר לנוכח היות המערער בחור צעיר ללא עבר פלילי וכן נוכח העובדה כי "**במקרה דנן איש לא נפגע ובמזל הנזק נגרם לרכוש בלבד**".

בע"פ 7241/12 **עמאר טאטור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.02.13) - נדחה ערעורו של נאשם שנדון (לאחר הסדר טיעון - עם טווח ענישה מוסכם) ל - 9 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת נשק שנמשכה מספר חודשים, מבלי שיעשה שימוש בנשק.

ת"פ (מחוזי חיפה) 15148-03-12 **מ"י נ' כבהה** (ניתן ביום 19.02.13), מדובר בעבירות של החזקת נשק ושינוי לוחית זיהוי של רכב, ללא עבר פלילי. מתחם הענישה שנקבע הינו 2 עד 4 שנות מאסר בפועל, העונש שהושת על הנאשם הינו שנתיים מאסר בפועל.

בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** - (ניתן ביום 19.1.14), נקבע מדרג חומרה לעבירות הנשק השונות, כאשר עבירת הסחר מצויה ברף העליון.

עוד נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות רכישת נשק והחזקה יחד עם עבירות של נשיאה והובלת נשק נע בין 12 עד 36 חודשי מאסר.

בע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' מוחמד טאטור** (ניתן ביום 01.02.15) - החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע בעבירות נשק (רכישה והחזקה) (נשיאה והובלה) ועבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, והעמידו על 8 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 2406/16 **יונגר נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 29.9.16), דובר על מי שהורשע בבית משפט השלום, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של החזקת נשק (מטען חבלה מאולתר במחסן שנמצא מתחת ליציע של אולם ספורט) וכן בעבירה של החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית.

בית משפט השלום הטיל על המבקש בין היתר, 4 שנות מאסר בפועל - (ראו ת.פ. (פ"ת) 47022-05-14). המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על גזר הדין, ערעור שנדחה - (ראו עפ"ג (מרכז) 22300-11-15). משכך, הגיש המבקש בר"ע לבית המשפט העליון על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בית המשפט העליון דחה את הבקשה תוך קביעה כי:

"**העונש שנגזר על המבקש, הגם שאיננו קל, כפי שקבע בית המשפט המחוזי הנכבד - אין לומר עליו כי הוא חורג ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון דא, ובוודאי שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדינות זו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, וכן לעונש המאסר המירבי שנקבע לצד עבירה זו.**"

43. בענייננו שני הנאשמים הורשעו באישום הראשון בעבירה של החזקת שני כלי נשק: לבנת חבלה (שהכילה 540 גרם חומר נפץ שבכוחו להמית אדם בעת התפוצצותו) ורימון הלם (מתוצרת התעשייה הצבאית שבכוחו להזיק לאדם בעת פעולתו בכפוף לקרבה למוקד הפעולה - כפי שצוין בסעיף 4 לאישום הראשון בו הודו הנאשמים), עוד הורשעו הנאשמים בעבירה של איומים וכן עבירה של שימוש ברכב ללא רשות.

באישום השני הורשעו שני הנאשמים בעבירה של החזקת כלי נשק מסוג אקדח ובאישום השלישי המופנה כלפי נאשם 1 בלבד הורשע נאשם 1 גם בהחזקת כלי נשק - אקדח מסוג אחר.

44. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לרבות סוגי הנשק וכמות הנשק שהחזיק כל אחד מהנאשמים אני סבור, כי מתחם העונש ההולם באישום הראשון נע במקרה דנן בין 18 חודשי מאסר בפועל, לבין 48 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

באישום השני והשלישי שעוסק בעבירה של החזקת נשק מסוג אקדח, מתחם העונש בכל אחד מהאישומים נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

45. יחד עם זאת, וכידוע הענישה במקומותינו הינה ענישה אינדיווידואלית ומותאמת לנסיבות ולנאשם הספציפי העומד לתת את הדין בפני ביהמ"ש - (ראו ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ"ג (4) 170, 174); ע"פ 5106/99 **אבו ניגמה נגד מדינת ישראל**, פ"ד נד (1) 350; רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.09).

46. בגזירת דינם של הנאשמים יש להתחשב בשלל מרכיבים ושיקולים: יש להתייחס לחומרת העבירה בכלל וחומרתה בנסיבות המקרה דנן בפרט, לנסיבות הנאשמים לרבות עברם הפלילי, וכן לשיקולי הענישה השונים שכוללים בין היתר, גמול, הרתעה ושיקום כאשר מעל כל אלו מצוי עקרון הענישה האינדיווידואלית.

47. לכן יש לבחון כל מקרה ונסיבותיו, לרבות נסיבותיהם האישיות של הנאשמים שבפניי - ראו והשוו ע"פ 3210/06 **עמארה נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 18/03/07).

48. בענייננו ובהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ראוי להפנות לנסיבות המקלות עם הנאשמים:

(-) הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן ונטלו אחריות מצדם, על אף שכבר נשמעו מספר עדים.

(-) עברם הפלילי של הנאשמים אינו מכביד. כעולה מגיליון הרשעות הקודמות, לחובתו של נאשם 1 חמש הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות (ראו ת/73) ולחובתו של נאשם 2 שבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות (ראו ת/74).

(-) הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם.

(-) את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, כעולה מטיעוני הסנגור.

(-) מצבו הנפשי של נאשם 1, כעולה מנ/1 ו- נ/2 שהוגשו ע"י הסנגור - לעניין התחשבות במצב נפשי בגזירת העונש, ראו, לדוגמה, ע"פ 2667/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 24.11.14).

(-) לקולא יש להביא בחשבון גם את העובדה שבסופו של יום, באישום הראשון, לבנת החבלה ורימון ההלם שהוטמנו בקטנוע נטרלו ע"י המשטרה ולא התפוצצו ולכן לא נגרמו פגיעות בגוף, בנפש או ברכוש. מה גם, יש להביא בחשבון גם את העובדה כי אין מחלוקת שללבנת החבלה, שהייתה במסגרת האישום הראשון, לא היה מחובר אמצעי יזימה.

סוף דבר:

49. לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות ואת טענותיהם של שני הצדדים, כפי שפורטו לעיל, תוך תשומת לב לרמת הענישה שנפסקה ע"י בתי המשפט בעבירות דומות לאלו בהן הורשעו הנאשמים, וכן למתחמי הענישה שקבעתי, באתי לכלל דעה כי בהתחשב בכל אלה, ראוי לגזור על כל אחד מהנאשמים עונש כולל כדלקמן, וכך אני עושה:

נאשם 1:

א. 42 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו, קרי מיום 31.1.16.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי ולמשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בנשק או עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי ולמשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בנשק או עבירת אלימות מסוג עוון וירשע בגינה.

ד. קנס בסך של 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.05.17 וכלה בכל ראשון לכל חודש שלאחריו.

ה. בשולי הדברים ולבקשת נאשם 1, מתבקש שב"ס לבחון אפשרות שילוב הנאשם בטיפול קבוצתי ו/ או פרטני, המתאים למצבו הנפשי.

נאשם 2:

א. 36 חודשי מאסר בפועל. תקופה זו תצטבר לכל עונש מאסר אחר שמרצה הנאשם כעת.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי ולמשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בנשק או עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי ולמשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בנשק או עבירת אלימות מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. קנס בסך של 7,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשבעה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.05.17 וכלה בכל ראשון לכל חודש שלאחריו.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט העליון, הודעה לנאשמים.

ניתן היום, י"ז אדר תשע"ז, 15 מרץ 2017, במעמד הנאשמים שהובאו ע"י הליווי, ב"כ הנאשמים עו"ד הגב' טלי גרינברג ממושרד עו"ד עדי קידר וב"כ המאשימה עו"ד משה אייל.